

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2385/2018
20.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Благомир Живковић, адвокат из ..., против туженог Предузећа ББ, чији је пуномоћник Немања Борисављевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 480.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1222/2018 од 20.04.2018. године, у седници одржаној 20.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1222/2018 од 20.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 450/15 од 19.12.2017. године, исправљена решењем истог суда П1 450/15 од 05.02.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљене повреде на раду дана 20.06.2011. године исплати и то: за претрпљене физичке болове износ од 80.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 72.000,00 динара, што укупно износи 152.000,00 динара, са затезном каматом од 19.12.2017. године као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, вишак тужбеног захтева тужиоца да се обавезе тужени да му исплати на име накнаде штете за претрпљене физичке болове од досуђеног износа од 80.000,00 динара до траженог износа од 200.000,00 динара, на име душевних болова због наружености тражени износ од 80.000,00 динара и на име претрпљеног страха од досуђеног износа од 72.000,00 динара до траженог износа од 200.000,00 динара, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 114.180,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1222/2018 од 20.04.2018. године, преиначена је пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 450/15 од 19.12.2017. године, тако што је одбијен захтев тужиоца да се обавезе тужени да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљене повреде на раду од 20.06.2011. године исплати: за претрпљене физичке болове износ од 80.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 72.000,00 динара, што укупно износи 152.000,00 динара, са затезном каматом од

19.12.2017. године као дана пресуђења до коначне исплате, као неоснован и у ставу трећем изреке, тако што се обавезује тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 68.660,00 динара и одбијен је захтев тужиоца да се обавезе тужени да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 114.180,00 динара као неоснован. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка по жалби у износу од 29.320,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде нема битних повреда из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју овај суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде поступка се у ревизији и не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је запослен код туженог. Дана 20.06.2011. године претрпео је повреду на раду. Силазио је низ степениште ујутру где ради, а ради се о спољном степеништу, када се оклизнуо и том приликом задобио повреду кука. У извештају о повреди на раду констатовано је да је извор повреде степениште, да је узрок повреде непажња радника, а да је до повреде дошло када је запослени – овде тужилац силазио низ спољно степениште са спрата дежуране, при чему се оклизнуо и пао и том приликом задобио повреду кука. Тужилац је имао потребу да оде у тоалет који се налазио на првом спрату закупљене зграде од стране туженог. Кренуо је незаштићеним спољним степеништем до првог спрата и приликом силаска са првог спрата истим степеништем дошло је до повреде. Степениште је напољу од бетона које је делимично оштећено због присуства соли и влаге јер је непокривено, при чему сугазишта нормалне ширине, али су стрма, а окогазишта се налазе гелендери направљени од металних шипки са даскама које су због временског утицаја и старости иструиле. Приликом силаска тужилац се левом руком држао за гелендер али је у једном моменту приликом гажења уврнуо ногу, изгубио је равнотежу и ударио десним куком у метални стуб гелендера. На себи је имао потребну заштитну опрему, а самогазиште је било клизаво због влаге. На основу вештачења је утврђено да код тужиоца није дошло до трајног умањења животне активности као последице повреде нагњечења десног кука. Тужилац је оперисао кук, уграђена је бесцементна ендопротеза. Има одређена ограничења у погледу обавезе да избегава подизање и ношење оптерећења преко 10 килограма, забрану чучња, пењање уз степенице и рад на висини што се не може сматрати последицом претрпљене повреде на основу којих би се утврдило трајно и дефинитивно умањење животне активности. Тужилац је трпео болове и страх ближе описане у првостепеној пресуди. Приликом повређивања тужилац је имао 62 године. Сходно дужини и јачини претрпљених физичких болова и страха првостепени суд је досудио одговарајући износ накнаде штете.

Одлучујући о жалби апелациони суд је нашао да је тужбени захтев тужиоца неоснован из разлога што се критични догађај догодио дана 20.06.2011. године када је

тужилац задобио повреде на раду. Тужбу у овој правној ствари поднео је дана 09.02.2015. године. Према члану 376. став 1. ЗОО прописано је да потраживање накнаде проузроковане штете застарева за три године, од када је оштећени дознао за штету и за лице које је штету учинило. Како је тужба поднета по истеку рока прописаног назначеном одредбом и обзиром да је тужени истакао приговор застарелости потраживања, то је апелациони суд преиначио првостепену пресуду и тужбени захтев тужиоца одбио као неоснован.

По оцени Врховног касационог суда, закључак и одлука другостепеног суда заснива се на правилној примени материјалног права. Тужилац је у описаном догађају задобио повреде дана 20.06.2011. године. Тужбу је поднео 09.01.2015. године значи након истека рока од три године када је дознао за штету. Произилази да је тужба поднета након истека рока прописаног чланом 376. став 1. ЗОО. Тужени је истакао приговор застарелости потраживања тужиоца по овом правном основу, а у току поступка иако је утврђено да је тужилац извршио операцију вештачењем је утврђено да иако му је уграђена бесцементна ендопротеза, те да тужилац има одређена ограничења у виду околности да мора да избегава подизање и ношење оптерећења преко 10 килограма, забрану чучња, пењање уз степенице и рад на висини да се исти не могу сматрати последицама претрпљене повреде а рок застарелости за накнаду штете тужиоца не може везивати за неки други накнадни период, као дана повређивања, па ни за период када је исти извршио операцију кука. Чињеница да је од стране ДДОР ВВ тужиоцу исплаћена накнада у висини од 70.000,00 динара, као последица несрећног случаја у вези штетног догађаја која исплата је извршена 21.09.2012. године, не утиче на правилност донете одлуке јер се у том случају ради о исплати која је извршена по основу закљученог уговора о осигурању од последица несрећног случаја.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе из ревизије, али налази да исти нису од посебног значаја за доношење другачије одлуке.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић